



רע"פ 4855/18 - אברהים עמירה נגד מדינת ישראל- הוועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים

בית המשפט העליון

רע"פ 4855/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אברהים עמירה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל- הוועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 25.05.2018 (השופט ח' מ' לומפ) בעתפ"ב 038729-04-18

בשם המבקש: עו"ד ג'יאט נאסר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעתפ"ב 38729-04-18 (השופט ח' מ' לומפ) מיום 25.5.2018, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים בבב"נ 65763-12-16 (השופט פ' שטרק) מיום 27.11.2016.

רקע והליכים קודמים



2. ביום 27.11.2016 הוצא צו הריסה מנהלי למבנה בשכונת אלמונטר, הממוקם בצור באהר בירושלים, בנ"צ 223385/626040 (להלן: הצו והמבנה, בהתאמה). ביום 4.12.2016 הודבק צו ההריסה על המבנה.
3. המבקש הגיש ביום 26.10.2017 בקשה לביטול הצו לבית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים. בקשתו זו נדחתה, ונקבע כי הוא רשאי לבצע את צו ההריסה בעצמו עד ליום 4.1.2018. היה ולא יעשה כן, תהא המשיבה רשאית לבצע את ההריסה החל מיום 5.1.2018.
4. המבקש הגיש ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים לבית המשפט קמא, ולאחר הדיון שהתקיים ביום 15.1.2018, חזר בו מטענותיו בדבר תוקף הצו, וביקש ארכה בת 90 ימים על מנת להגיש בקשה להארכת מועד לביצוע הצו, כמו גם בשל טעמים הומניטריים, בשל חודשי החורף.
- משכך, נקבע כי מניין הימים לביצוע צו ההריסה יחל ביום 15.4.2018.
5. ביום 12.4.2018 הגיש המבקש "בקשה דחופה להארכת מועד לביצוע צו הריסה מנהלי", בה טען כי יש לעכב את ביצוע הצו. לאחר קבלת תגובת המשיבה, והתייחסות המבקש לתגובה זו, דחה בית המשפט לעניינים מקומיים את הבקשה מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים, והורה כי מניין הימים לביצוע הצו יחל ביום 23.4.2018.
- בהחלטתו, הדגיש בית המשפט לעניינים מקומיים כי מדובר בצו חלוט, ודחיית מניין הימים לביצועו שניתנה על ידי ערכאת הערעור, נומקה מטעמים הומניטריים ולא לשם מתן ארכה נוספת להכשרת הנכס.
- באופן דומה, נדחו טענות המבקש ביחס להליך התכנוני בשכונת צור באהר, ונקבע כי זה אינו רלוונטי לצו ההריסה דנן שהינו, כאמור, חלוט. לבסוף, דחה בית המשפט את הבקשה לעיכוב נוסף בביצוע צו ההריסה, בצינו כי ניתן למבקש די והותר זמן להתארגן לקראת ביצוע הצו.
6. המבקש ערער על ההחלטה לבית המשפט המחוזי בירושלים.
- בערעורו, המבקש טען כי שגה בית המשפט לעניינים מקומיים משהכריע בבקשה להארכת מועד בלא לקיים דיון במעמד הצדדים. לשיטתו, הכלל בהליך הפלילי הוא קיום דיון במעמד הצדדים, ולכל הפחות מתן נימוק מדוע לא התקיים דיון כאמור.
- בהקשר זה, המבקש הפנה לתקנה 4 לתקנות התכנון והבנייה (סדרי דין בבקשה לעניין צו הריסה מנהלי), התש"ע-2010, לפיה, בהעדר נימוקים מיוחדים, יש לקיים בבקשה לביטול צו או לעיכוב ביצוע צו דיון במעמד הצדדים.
- עוד טען המבקש כי קיימות על הפרק מספר אפשרויות לשם הכשרת המבנה וקבלת היתר בקרוב, ועל כן טען כי יש להורות על עיכוב ביצוע הצו. המבקש אף הפנה להחלטות של בית המשפט לעניינים מקומיים, בהן הוארך מועד



ביצוע צווי הריסה בצור באהר, לאור ההתקדמות התכנונית שנעשתה בשכונה.

לבסוף, התבקשה דחייה נוספת במועד ביצוע הצו, מנימוקים שטען בעבר, כמו גם בשל קיומו של חג הרמאדן.

7. בפסק דינו, דחה בית משפט קמא את הערעור, תוך שציין כי החובה לקיים דיון במעמד הצדדים חלה על בקשות לביטול צו או לעיכוב ביצועו, אך לא על בקשות להארכת מועד לביצוע צו הריסה מנהלי, הוא ההליך בעניינו. משכך, לא היתה חובה על בית המשפט לעניינים מקומיים לקיים דיון במעמד הצדדים, אף שציין כי "טוב היה עושה בית משפט קמא [לעניינים מקומיים - י' א'] לו נימק מדוע בחר ליתן החלטה בכתב".

כן קבע בית משפט קמא כי הבקשה שהוגשה "אינה מקיימת אחר הוראות התקנות במספר עניינים", בין היתר בדבר מועד הגשתה; תמיכתה בתצהיר בעל מקצוע; וכן העובדה כי לא צורפה לבקשה תגובת המשיבה.

באשר לטענה בדבר התקדמות הליכי התכנון בשכונת צור באהר, קבע בית משפט קמא כדלקמן -

"לא מצאתי בבקשה ובערעור שלפניי כי חל שינוי מהותי מאז מועד הדיון ביום 15.1.2018, או שחלה התקדמות ממשיית בהליכי תכנון הבנייה, המצדיקה לשנות מהסכמה זו ולהיעתר לבקשה להארכת מועד נוספת לביצוע הצו."

בהקשר זה, הזכיר בית משפט קמא כי ארכות לביצוע צווי הריסה יינתנו רק מקום שהיתר הבנייה הוא בהישג יד, ואילו במקרה דנן נראה כי הליך ההכשרה והתכנון מצוי אך בראשיתו.

לבסוף, הזכיר בית משפט קמא כי למבקש ניתנו מספר ארכות לביצוע הצו, האחרונה שבהן מטעמים הומניטריים בשל תקופת החורף, וכי למבקש היה די זמן להתארגן לצורך ביצוע צו ההריסה. לפנים משורת הדין, בשל חודש הרמאדן, נקבע כי מניין הימים לביצוע הצו יחל ביום 25.6.2018.

הבקשה למתן רשות ערעור

8. בבקשתו לפניי, חוזר המבקש על הטענות שהוצגו בפני הערכאות קמא, בכלל זה טעונו בהתייחס לסוגיית קיום דיון בבקשה במעמד הצדדים, אשר על פי הגדרתו היא "בעלת חשיבות לא רק לעניינו", וכן באשר להתקדמות הצפויה בהליכי התכנון והבנייה בשכונת צור באהר.

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

10. מתן רשות לדיון בערעור ב"גלגול שלישי" אינה ניתנת כדבר שבשגרה, והיא מוגבלת למקרים נדירים בלבד, בהם על המבקש רשות להגשת ערעור שני להוכיח כי בקשתו מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינו הפרטי, או כי נגרם לו עיוות דין קיצוני כתוצאה מהחלטות הערכאות קמא.

עמוד 3



המקרה שלפניי אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים, ולא מצאתי כי יש חשש מעיוות דינו של המבקש.

11. למעשה, ליבת הבקשה שלפניי, כמו גם מרבית נימוקיה, אינה אלא העתק, כמעט מילה במילה, של הערעור שהוגש על ידי המבקש. בית משפט קמא דן בטיעוני הערעור בהרחבה בפסק דינו, ואיני מוצא טעם להידרש בשנית לטיעונים אלה.

12. על כך יש להוסיף, כי בדומה להתנהלות המבקש לפני הערכאות קמא, אף בקשה זו הוגשה מספר ימים טרם המועד שנקבע למניין הימים לביצוע הצו, וזאת אף שלמבקש עמד חודש ימים לשם הגשת בקשה זו. אף מטעם זה דין הבקשה להידחות.

13. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשע"ח (24.6.2018).

ש ו פ ט